

[Birthe Nielsen]

I § 127 foreslås det, at en foreløbig afgørelse skal træffes snarest muligt og senest inden syv dage i forbindelse med en advokat. Jeg mener, det er for lidt tid, man her får til at træffe afgørelse, for advokaten skal jo have mulighed for at sætte sig ind i sagens akter. Jeg mener, at syv dage er for kort en tidsramme, og ville have foreslået 14 dage. Jeg mener ikke, det kan nås på kun syv dage at finde frem til en advokat, der kan få respons fra forældrene.

I øvrigt synes jeg, det er helt rimeligt med den måned, der er sat af, for de offentlige myndigheder skal også have mulighed for at sætte sig ind i sagen og få en tilkendegivelse om, at dommeren kan møde.

En anden ting i § 127 er de 24 timer, inden for hvilke forældrene skal have en skriftlig afgørelse og meddelelse med angivelse af de faktiske forhold, hvor formanden griber ind i en tvangsmæssig situation. Jeg synes nok, at det kan komme til at knibe inden for de 24 timer, medmindre man har vagtordninger i kommunerne. I større kommuner vil det nok være nødvendigt – jeg ved, at man har det i Københavns kommune og er ved at etablere det i Holbæk kommune – men i mange kommuner vil det være nødvendigt for at overholde 24 timers fristen, fordi mange af tilfældene netop sker i weekender, hvor der jo ikke er noget personale i forvaltningen. Derfor vil jeg mene, at en vagtordning må komme på tale i mange kommuner.

Men alt i alt må jeg sige, at lovforslaget er udtryk for en generel vurdering af forældrenes og først og fremmest barnets tarv, og det hilser vi selvfølgelig med glæde. Det gælder også det, at barnet får ret til at udtale sig i disse sager. Vi mener i socialistisk folkeparti, at det er vigtigt, at også barnet bliver hørt, fordi barnet er den svageste part i disse meget komplicerede sager. Men vi finder det samtidig rimeligt, at forældrene ud fra vort almindelige retssystem får en advokat, der taler deres sag.

**Nancy Rørbæk (RV):**

Det er på tide, vi får den ventede lov på dette område. Vi har savnet den længe, og jeg ved også, at man ude i kommunerne er lidt forsigtige med at træffe afgørelse på nuværende tidspunkt, og det kan gå ud over både forældre og børn.

Det radikale venstre kan i princippet gå ind for lovforslaget, men der er enkelte ting i forslaget, vi gerne vil drøfte i socialudvalget.

Det er i øvrigt svært at lovgive om gode løsninger for børn, fordi der er følelser og mange hensyn at tage; balancegangen imellem forældres og børns rettigheder er enormt stor og svær. Det er en udmærket løsning, at der skal advokater på, og det er i øvrigt også brugt og tilbudt mange steder. Advokater er uddannet i retssager, og de er det forhåbentlig også i sociale sager, men det er ligesom lidt andre former for sager, fordi der netop er menneskelige hensyn at tage. Jeg håber i hvert fald, at de kan være med til at formidle en bedre forståelse for, hvad den trufne beslutning går ud på, og hvad den medfører. Det er ofte svært at få forældre til at forstå, hvad de beslutninger, der tages, medfører.

Jeg mener også, at der i lovforslaget trækkes for meget på dommerne, når de skal deltage i alle afgørelsessager. Jeg tror, det bliver for omstændeligt at få fat i dommeren – dommere er meget optagne – og når de skal med allerede i den beslutning, der skal træffes inden 7 dage, er 7 dage i hvert fald ikke for lang tid.

Det er i øvrigt også, som om man glemmer en anden part, nemlig socialudvalget og socialforvaltningen. De har det problem, at de ikke kan udtale sig. De bør i hvert fald have mulighed for at udtale sig over for ankeinstanser og da specielt over for den sociale ankestyrelse.

Vi er i det radikale venstre som sagt positivt indstillet over for lovforslaget og vil medvirke til, at det bliver så god en lov som muligt både for familier, forældre og børn.

**Birgith Mogensen (CD):**

Lov om ændring af lov om social bistand omhandlende tvangsfjernelsen af børn under 18 år blev helt naturligt flere gange fremsat i folketinget, sidst af centrum-demokraterne i den forgangne folketingsamling – lovforslag nr. L 164. Vi har mange gange udtalt, at dette alvorlige problem ikke havde brug for lap-løsninger. Dermed sagt, at kun gennemgribende ændringer på dette område kunne gardere imod de tragedier, som forhastede og fejlagtige tvangsfjernelser i tidernes løb har afstedkommet.

Med glæde erkender vi, at socialministerens forslag efter vor mening næsten er fuld-